

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirtoji kolegija) NUTARTIS

2006 m. sausio 31 d.*

Byloje T-48/03

Schneider Electric SA, įsteigta Rueil-Malmöison (Prancūzijoje), atstovaujama advokatų A. Winckler, M. Pittie ir É. de La Serre, vėliau M. Pittie ir A. Winckler,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą P. Oliver ir F. Lelièvre, vėliau P. Oliver ir O. Beynet, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2002 m. gruodžio 4 d. Komisijos sprendimą pradėti išsamų tyrimą dėl *Schneider* ir *Legrand* koncentracijos (byla COMP/M.2283 – *Schneider*/

* Proceso kalba: prancūzų.

Legrand II) ir 2002 m. gruodžio 13 d. Komisijos sprendimą nutraukti šios koncentracijos kontrolės procedūrą,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Legal, teisėjai P. Mengozzi ir I. Wiszniewska-Białecka,
kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Ginčo aplinkybės

- ¹ Remiantis 1989 m. gruodžio 21 d. Reglamentu (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 395, p. 1; su pataisymais OL L 257, 1990, p. 13, iš dalies pakeistas 1997 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1310/97 (OL L 180, p. 1) (toliau – Reglamentas Nr. 4064/89), *Schneider Electric SA* (toliau – „Schneider“ arba „ieškovė“) ir *Legrand SA*, dvi įmonės, įsteigtos Prancūzijoje ir veikiančios elektros tiekimo prekių sektoriuje, 2001 m. vasario 16 d. pranešė Komisijai apie *Schneider* ketinimą paskelbti viešą konkursą *Legrand* akcijoms supirkti (toliau – koncentracija).

- 2) Pagal 2001 m. sausio 12 d. laiško, kuriuo pasikeitė dviejų bendrovių vadovai, 1.7 punktą:

„<...>

(*Schneider*) ir *Legrand* dės visas pastangas, kad Europos Komisijos leidimas būtų gautas per kuo trumpesnę laiką, ir, Europos Komisijai tiriant (*Schneider*) ir *Legrand* susiliejamą, laikysis tokių principų:

<...>

- iv) *Legrand* valdybos pirmininkas asmeniškai prisidės prie visų pasiūlymų Europos Komisijai parengimo, ypač jei pastarosios leidimas koncentracijai lemtų perinvestavimą,
- v) visi įsipareigojimai, o ypač visi įsipareigojimai dėl vienos ar daugiau *Legrand* ar kurio nors jos filialo aktyvų (apimant ir dalyvavimą) perinvestavimo, negali būti kurios nors bendrovės pasiūlyti ar sutarti, nesant *Schneider* ir *Legrand* valdybų išankstinio pritarimo ieškant perinvestavimo sprendimų tarp dviejų grupių.

<...>“

- 3 2001 m. kovo 30 d. Komisija pagal Reglamento Nr. 4064/89 6 straipsnio 1 dalies c punktą pradėjo išsamų koncentracijos tyrimą.

- 4 Reglamento Nr. 4064/89 7 straipsnio 3 dalis leidžia vykdyti viešąjį konkursą, apie kurį buvo pranešta, su sąlyga, kad nebus naudojamosi kartu su akcijomis gauta balsavimo teise. *Schneider* 2001 m. birželio 21 d. paskelbė viešą konkursą akcijoms įsigyti, nustatydamą terminą iki kitų metų liepos 25 dienos.

- 5 2001 m. rugpjūčio 6 d. Vertybinių popierių komisija paskelbė apie viešo konkurso būdu *Schneider* perimtas *Legrand* akcijas. *Schneider* perėmė 98,7 % *Legrand* akcijų, tačiau be teisės įgyvendinti su tuo susijusią balsavimo teisę.

- 6 Komisija, du kartus atmetusi *Schneider* pateiktas korekcines priemones, siekiant, kad koncentracija būtų suderinama su bendrąja rinka, remdamasi Reglamento Nr. 4064/89 8 straipsnio 3 dalimi, 2001 m. spalio 10 d. sprendimu paskelbė koncentraciją nesuderinamą su bendrąja rinka (toliau – sprendimas dėl nesuderinamumo).

- 7 Atsižvelgdama į 2001 m. lapkričio 22 d. *Schneider* pateiktą prašymą, Komisija priėmė 2001 m. gruodžio 4 d. sprendimą, kuriuo, remdamasi Reglamento Nr. 4064/89 7 straipsnio 4 dalimi, leido *Schneider* naudotis kartu su *Legrand* akcijomis gauta balsavimo teise, tarpininkaujant *Schneider* paskirtam įgaliotiniui ir laikantis Komisijos patvirtintos pavidimo sutarties sąlygų.

- 8 2001 m. gruodžio 10 d. *Schneider* ir įgaliotinis *Salustro Reydel Management* pasirašė pavidimo sutartį.

- 9 2001 m. gruodžio 13 d. *Schneider* pateikė Pirmosios instancijos teismui ieškinį dėl sprendimo dėl nesuderinamumo (byla T-310/01) panaikinimo.
- 10 Kadangi sprendimas dėl nesuderinamumo buvo priimtas abi įmones reorganizavus, Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 4064/89 8 straipsnio 4 dalimi, 2002 m. sausio 30 d. priėmė sprendimą, kuriuo pareikalavo, kad *Schneider* atsiskirtų nuo *Legrand* per 9 mėnesių terminą, pasibaigiantį 2002 m. lapkričio 5 d., uždrausdama *Schneider* atsiskirti nuo atitinkamos *Legrand* vykdomos veiklos (toliau – sprendimas dėl atskyrimo).
- 11 2002 m. kovo 18 d. *Schneider* pateikė ieškinį dėl sprendimo dėl atskyrimo (byla T-77/02) panaikinimo ir prašymą atidėti šio akto įgyvendinimą (byla T-77/02 R).
- 12 2002 m. balandžio 23 d. įvykus posėdžiui dėl laikinųjų apsaugos priemonių, Komisija patenkino *Schneider* prašymą pratęsti dviejų įmonių atskyrimo terminą iki 2003 m. vasario 5 dienos.
- 13 Atitinkamai *Schneider* atsiėmė savo prašymą atidėti atskyrimo sprendimo įgyvendinimą.
- 14 *Schneider*, laikydama, kad neįmanoma pratęsti netikrumo dėl atskyrimo nuo *Legrand* laikotarpį ilgiau kaip iki 2002 m. gruodžio 10 d., pradėjo perleidimo, kurį reikėtų vykdyti atmetus jos ieškinį, procesą.

- 15 2002 m. liepos 26 d. *Schneider* su konsorciumu, kurį sudaro bendrovės *Wendel Investissements ir Kohlberg Kravis Roberts & Co.* (toliau – konsorciumas *Wendel/ KKR*) sudarė sutartį dėl *Legrand* perleidimo (toliau – perleidimo sutartis). Į šią sutartį, kuri turėjo būti įgyvendinta ne vėliau kaip 2002 m. gruodžio 10 d., įtraukta sąlyga, leidžianti *Schneider*, atlyginus nuostolius dėl sutarties nutraukimo, galinčius siekti 180 milijonų EUR, iki 2002 m. gruodžio 5 d. atsisakyti perleidimo, jei Pirmosios instancijos teismas panaikintų sprendimą dėl nesuderinamumo.
- 16 2002 m. rugsėjo 12 d. *Schneider* pranešė Komisijai apie perleidimo projektą.
- 17 2002 m. spalio 14 d. Komisija pripažino pasiūlytą perleidimą suderinamu su bendrąja rinka.
- 18 2002 m. spalio 22 d. Sprendimu *Schneider Electric prieš Komisiją* (T-310/01, Rink. p. II-4071, toliau – sprendimas *Shneider I*), Pirmosios instancijos teismas panaikino sprendimą dėl nesuderinamumo.
- 19 Pirmosios instancijos teismas sprendimo *Schneider I* 464 ir 465 punktuose nurodė:

„464. Pagal EB 233 straipsnį <...> Komisija privalo imtis priemonių šiam sprendimui dėl panaikinimo įvykdyti.

465. Šios įgyvendinimo priemonės turi atitikti motyvus, kuriais pagrįsta sprendimo rezoliucinė dalis (1988 m. balandžio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimas

Asteris ir kt. prieš Komisiją, 97/86, 99/86, 193/86 ir 215/86, Rink. p. 2181, 27 punktą). Atitinkamais šio sprendimo motyvais nurodoma, kad tuo atveju, jei būtų atnaujintas tyrimas dėl koncentracijos suderinamumo, pati *Schneider* nacionalinių sektorinių rinkų, tai yra sektorinės rinkos Prancūzijoje, kurioms daroma įtaka ir kurių ekonominė analizė sprendime dėl nesuderinamumo šiuo sprendimu nebuvo atmesta, atžvilgiu efektyviai gintųsi ir, esant reikalui, pasiūlytų korekcines priemones atsižvelgiant į Komisijos nurodytus ir patikslintus kaltinimus.“

- 20 2002 m. spalio 22 d. Sprendimu *Schneider Electric prieš Komisiją* (T-77/02, Rink. p. II-4201, toliau – sprendimas *Schneider II*) Pirmosios instancijos teismas panaikino sprendimą dėl atskirimo, nes šis sprendimas yra panaikinto sprendimo dėl nesuderinamumo įgyvendinimo priemonė.
- 21 Komisija *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* paskelbė apie koncentracijos kontrolės procedūros atnaujinimą (OL C 279, 2002, p. 22). Šiame pranešime buvo patikslinta, kad pagal Reglamento Nr. 4064/89 10 straipsnio 5 dalį tyrimo terminai bus pradėti taikyti nuo 2002 m. spalio 23 d., tai yra kitą dieną po sprendimo, panaikinančio sprendimą dėl nesuderinamumo, paskelbimo byloje T-310/01. Komisija taip pat nurodė, kad atlikus preliminarų tyrimą ir nedarant įtakos galutiniam sprendimui, koncentracija galėjo priklausyti Reglamento Nr. 4064/89 reguliavimo sričiai, ir pasiūlė susijusiems tretiesiems asmenims jai pateikti galimas pastabas dėl koncentracijos.
- 22 2002 m. lapkričio 13 d. laišku Komisija informavo *Schneider*, kad koncentracija gali kenkti sektoriinei rinkai Prancūzijoje dėl *Schneider* ir *Legrand* didelių rinkos dalių sutapimo, konkurencingumo praradimo, prekių ženklų, kuriuos turi suinteresuotos įmonės, svarbos, junginio, į kurį įeina *Schneider* ir *Legrand*, galios didmenininkams ir negalėjimo bet kuriam konkurentui atsilaikyti prieš konkurencinį spaudimą, kurį darytų *Legrand* prieš įgyvendinant koncentraciją.

- 23 2002 m. lapkričio 14 d. *Schneider* pateikė Komisijai pasiūlymą dėl korekcinų priemonių, skirtų panaikinti *Schneider* ir *Legrand* veiklos sektorinėje rinkoje Prancūzijoje sutapimą.
- 24 Komisija *Schneider* konkurentams ir klientams pateikė anketą dėl rinkos tyrimo, siekdama įvertinti siūlomų korekcinų priemonių tinkamumą. Buvo nustatytas galutinis terminas su šiuo tyrimu susijusiems atsakymams pateikti – 2002 m. lapkričio 22 diena.
- 25 2002 m. lapkričio 25 d. laišku *Schneider* nurodė Komisijai, kad atsižvelgiant į tai, kad nėra koncentracijos įtakos rinkoms tyrimo, 2002 m. lapkričio 13 d. Komisijos laiške nurodyti kaltinimai yra netikslūs ir jokių būdu nereiškia konkurencijos suvaržymo rinkoms, kurioms daroma įtaka. Be to, Komisijos nurodytos bendros pastabos neatitiko tikrovės. Todėl *Schneider* daro išvadą, kad reikia atmesti Komisijos nurodytus kaltinimus.
- 26 *Schneider* 2002 m. lapkričio 27 d., o vėliau 29 d. pasiūlė naujas korekcinės priemonės.
- 27 2002 m. lapkričio 29 d. sprendimu Versalio apeliacinis teismas, priimdamas sprendimą dėl Nanterre komercinio tribunolo priimtų laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, konstatavo, kad dėl *Schneider* pateiktų perleidimo pasiūlymų nebuvo išankstinio *Legrand* vadovo pritarimo, tuo pažeidžiant šios nutarties 2 punkte nurodyto 2001 m. sausio 12 d. laiško 1.7 punktą. Todėl Apeliacinis teismas įpareigojo *Schneider* atšaukti pasiūlymus perleisti akcijas, kuriems nepritarė *Legrand* vadovas.

- 28 2002 m. lapkričio 29 d. laišku Komisija informavo *Schneider*, jog pasiūlytos korekcinės priemonės nebuvo pakankamos, kad pašalintų visas problemas, kurios kyla dėl koncentracijos įtakos konkurencijai, nes yra abejonių dėl perleistos veiklos gyvybingumo ir autonomiškumo bei dėl korekcinį priemonių negalėjimo sukurti konkurencinės jėgos priešintis *Schneider* ir *Legrand*.
- 29 2002 m. gruodžio 2 d. laišku *Schneider* kaltino Komisiją dėl abejonės dėl pasiūlytų korekcinį priemonių, siekiant užtikrinti konkurencingą Prancūzijos rinką, gyvybingumo ir efektyvumo. *Schneider* teigimu, labai ankstyvoje procedūros stadijoje Komisijos pateikta pozicija užkerta kelią diskusijoms. Atitinkamai siekdama panaikinti neapibrėžtumą, kurį *Schneider* ir *Legrand* patyrė ilgiau nei metus, *Schneider* informavo Komisiją, kad ji nusprendė *Legrand* parduoti konsorciumui *Wendel/KKR*.
- 30 *Schneider* 2002 m. gruodžio 3 d. faksu patvirtino Komisijai, kad ji nusprendė *Legrand* parduoti konsorciumui *Wendel/KKR*. *Schneider* kartu patikslino, kad, laikantis 2002 m. liepos 26 d. perleidimo sutarties nuostatų, šio perleidimo įgyvendinimas daugiau nereikia jokios jos iniciatyvos ir turi įvykti 2002 m. gruodžio 10 dieną.
- 31 2002 m. gruodžio 4 d. laišku Komisija *Schneider* patvirtino, kad jos pasiūlymai dėl korekcinį priemonių toje stadijoje, kurioje buvo procedūra, nesumažino rimtų abejonių dėl to, ar koncentracija atitinka bendrąją rinką, dėl jos įtakos kai kurioms sektorinėms rinkoms Prancūzijoje. Todėl Komisija pranešė pagal Reglamento Nr. 4064/89 6 straipsnio 1 dalies c punktą apie pradėtą išsamų koncentracijos tyrimą.

- 32 2002 m. gruodžio 10 d. *Schneider* turimą *Legrand* dalį perleido konsorciui *Wendel/KKR*.
- 33 Laikydama, kad *Schneider* nebekontroliavo *Legrand* ir kad koncentracijos kontrolės procedūra neteko prasmės, Komisija 2002 m. gruodžio 13 d. laišku informavo *Schneider* apie šios procedūros nutraukimą.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 34 2003 m. vasario 10 d. pareikštu ieškiniu Pirmosios instancijos teisme *Schneider* pradėjo šią bylą.
- 35 2003 m. balandžio 16 d. Komisija, remdamasi Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsniu, pateikė prieštaravimą dėl priimtimumo.
- 36 2003 m. birželio 18 d. *Schneider* pateikė pastabas dėl šio prieštaravimo.
- 37 2003 m. spalio 10 d. pateiktu ieškiniu, užregistruotu Nr. T-351/03, *Schneider* taip pat prašo atlyginti žalą, kuri, kaip ji teigia, atsirado dėl neteisėtų veiksmų, kuriuos formaliai konstatavo Pirmosios instancijos teismas sprendime *Schneider I* ir kuri padidėjo padarius pažeidimus, kurie turėjo įtakos Komisijos atnaujintai administracinei procedūrai priėmus *Schneider I* ir *Schneider II* sprendimus.

38 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti, kad ieškinys yra priimtinas,
- panaikinti 2002 m. gruodžio 4 d. Komisijos laiške nurodytą sprendimą pradėti išsamaus tyrimo procedūrą, kuri numatyta Reglamento Nr. 4064/89 6 straipsnio 1 dalies c punkte, bei 2002 m. gruodžio 13 d. Komisijos laiške nurodytą sprendimą, kuriuo *Schneider* informuojama apie koncentracijos kontrolės užbaigimo procedūrą,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

39 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį kaip nepriimtina,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

40 Pagal Procedūros reglamento 114 straipsnį jei, kaip yra šiuo atveju, šalis to prašo, Pirmosios instancijos teismas priima sprendimą dėl priimtimumo nenagrinėdamas jo iš esmės. Pagal to paties straipsnio 3 dalį, jei nenusprendžiama kitaip, likusi proceso dalis vyksta žodžiu. Šiuo atveju Pirmosios instancijos teismas mano, kad jam pakanka dokumentų ir šalių rašytinės proceso dalies metu pateiktų paaiškinimų.

Pirmosios instancijos teismas turi pakankamai informacijos, kad galėtų priimti sprendimą, todėl nusprendžia, kad nereikia išklaudyti šalių žodinių paaiškinimų.

Dėl ieškinio priimtimumo tiek, kiek juo siekiama panaikinti du ginčijamus teisės aktus

- 41 Pirmosios instancijos teismas pirmiausiai nurodo, kad ieškovė iš esmės gali, kaip ir šiuo atveju, tuo pačiu ieškiniu ginčyti du teisės aktus (šiuo klausimu žr. 1959 m. kovo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Nold prieš Haute Autorité*, 18/57, Rink. p. 89).
- 42 Iš to išplaukia, kad šis ieškinys yra priimtinas tiek, kiek juo siekiama panaikinti du susijusius teisės aktus.

Dėl prieštaravimo dėl priimtimumo pagrįstumo

- 43 Pagrįsdama prieštaravimą dėl priimtimumo Komisija nurodo, kad du ginčijami teisės aktai negali sudaryti ieškinio dėl panaikinimo pagrindo ir kad ieškovė neturi jokio intereso pareikšti ieškinį dėl jų panaikinimo.
- 44 Šiuo požiūriu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką fiziniai ar juridiniai asmenys, remdamiesi EB 230 straipsnio ketvirtąja pastraipa, gali ginčyti tik privalomus teisės aktus, galinčius turėti įtakos ieškovo interesams ir pakeisti jo teisinę padėtį (žr. 2003 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties

Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke prieš Komisiją, T-167/01, Rink. p. II-1873, 46 punktą ir ten nurodytą teismų praktiką).

- 45 Kai kalbama apie aktus, kurie parengiami keliose vidaus procedūros stadijose, iš esmės ginčijami tik tie aktai, kurie įtvirtina galutinę institucijos poziciją dėl procedūros, neapimant tarpinių priemonių, kurių tikslas yra paruošti galutinį sprendimą, kurio neteisėtumas galėtų būti efektyviai ginčijamas prieš jį nukreiptu ieškiniu (1981 m. lapkričio 11 d. Teisingumo teismo sprendimas *IBM prieš Komisiją*, 60/81, Rink. p. 2639, 10–12 punktai ir 1995 m. birželio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Guérin automobiles prieš Komisiją*, T-186/94, Rink. p. II-1753, 39 punktas).
- 46 Be to, fizinis ar juridinis asmuo yra suinteresuotas pareikšti ieškinį dėl teisės akto, tik jei šio akto panaikinimas savaime gali turėti teisinių pasekmių (žr. 1986 m. birželio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *AKZO Chemie prieš Komisiją*, 53/85, Rink p. 1965, 21 punktą).
- 47 Todėl reikia įvertinti ar šie du ginčijami teisės aktai daro įtaką ieškovės interesams pakeisdami jos nurodytą teisinę padėtį ir yra teisės pažeidžiantys aktai.

Dėl ieškinio priimtumo tiek, kiek jis nukreiptas prieš 2002 m. gruodžio 4 d. sprendimą, susijusį su išsamiu koncentracijos tyrimu

— Šalių argumentai

- 48 Komisija teigia, kad, kalbant apie Komisijos priimtą preliminarią poziciją dėl 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, kuris yra pirmasis reglamentas,

įgyvendinantis EB sutarties (81) ir (82) straipsnius (OL 13, 1962, p. 204), pagrįstumo (2002 m. kovo 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Satellimages TV5 prieš Komisiją*, T-95/99, Rink. p. II-1425), ginčijamas teisės aktas yra tik preliminaraus pobūdžio, nes jame nurodomos abejonės dėl koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka ir atitinkamai leidžia pradėti išsamaus tyrimo procedūrą pagal Reglamento Nr. 4064/89 6 straipsnio 1 dalies c punktą.

- 49 Ginčijamas teisės aktas išsiskiria iš kitų galutinių privalomų teisės aktų, kuriais Komisija nusprendžia dėl Reglamento Nr. 4064/89 (1994 m. kovo 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Air France prieš Komisiją*, T-3/93, Rink. p. II-121), dėl Bendrijos konkurencijos teisės normų (1978 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *BP prieš Komisiją*, 77/77, Rink. p. 1513 ir 2000 m. kovo 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Coca-Cola prieš Komisiją*, T-125/97 ir T-127/97, Rink. p. II-1733) arba Bendrijos valstybės pagalbą reguliuojančių teisės normų (1992 m. birželio 30 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Ispanija prieš Komisiją*, C-312/90, Rink. p. I-4117 ir 2001 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Italija prieš Komisiją*, C-400/99, Rink. p. I-7303) taikymo.
- 50 Koncentracijos sustabdymo termino pratęsimas ir įmonių pareiga bendradarbiauti su Komisija, kuri būtinai atsiranda pradėjus išsamų tyrimą, turi panašias pasekmes kaip procedūrinio akto priėmimas ir neturi įtakos ieškovės teisei padėčiai (minėto sprendimo *IBM prieš Komisiją* 17 punktas).
- 51 *Schneider* klaidingai teigė, kad 2002 m. liepos 26 d. *Legrand* perleidimo sutartyje numatyti suvaržymai pakeičia ginčijamą teisės aktą sprendimu dėl koncentracijos uždraudimo. Teisės akto prigimtį apibūdina jo teisinis pagrindas, o ne konkrečios situacijos specifinės aplinkybės. *Schneider* sutartį sudarė laisva valia, nes nustatytas terminas, per kurį *Schneider* turėjo įvykdyti sprendimą dėl atskyrimo, turėjo pasibaigti 2003 m. vasario 5 dieną.

- 52 Kadangi Komisija pranešė *Schneider*, kad ji nebuvo atleista nuo pareigos tęsti pasirošimo perleisti *Legrand* procesą, nepaisant pareikšto ieškinio panaikinti sprendimą uždrausti (byla T-310/01) ir sprendimą dėl atskyrimo (byla T-77/02), *Schneider* galėjo nevaržoma sudaryti perleidimo sutartį prieš paskelbiant minėtus sprendimus, kurie turėjo būti priimti 2002 m. rugsėjo arba spalio mėnesį. Be to, *Schneider* galėjo susieti *Legrand* perleidimą su galutinio Komisijos sprendimo, konstatuojančio koncentracijos nesuderinamumą su bendrąja rinka, priėmimo atidedamąja sąlyga.
- 53 Galiausiai Komisijai kilo klausimas, kaip ieškovė gali dar išsaugoti suinteresuotumą kreiptis į teismą dėl ginčijamo akto, jei, prieš jį priimant, suinteresuotas asmuo pats galutinai atsisakė koncentracijos perleisdamas *Legrand* nepasiliekant sau kontrolės teisių.
- 54 *Schneider* prieštarauja, kad nesvarbu, kad teisės aktas kvalifikuojamas procedūros aktu ar sprendimu, ginčijamu teisės aktu ne tik buvo pradėtas išsamus koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka tyrimas, bet ir padaryta galutinė išvada dėl Reglamento Nr. 4064/89 taikymo koncentracijai, ji uždrausta, atidėtas koncentracijos įgyvendinimas mažiausiai keturių mėnesių papildomam laikotarpiui, šalys įpareigtos bendradarbiauti su Komisija vykdant išsamų tyrimą ir galiausiai rėmėsi suvaržančiais ir neteisingsiais *Schneider I* ir *Schneider II* sprendimais.
- 55 Ginčijamu teisės aktu iš ieškovės, pasibaigus daugiau nei pusantrų metų trukusiam neapibrėžtumui ir po to, kai buvo pasiūlytos korekcinės priemonės, buvo atimta galimybė per protingą terminą perimti *Legrand* kontrolę. Koncentracijos sustabdymas turėjo neigiamų pasekmių, nes dėl jo kilo *Legrand* valdymo organų ir akcininkų tiesioginis interesų konfliktas.

- 56 Pagal perleidimo sutartį *Schneider* galėjo įgyvendinti savo teisę jos atsisakyti ne vėliau kaip 2002 m. gruodžio 5 d., t. y. praktiškai paskutinę dieną, kurią Komisija galėjo priimti sprendimą pagal Reglamento Nr. 4064/89 6 straipsnio 1 dalį. Žinodama šį terminą ir sutarties sąlygą dėl nuostolių atlyginimo, Komisija negalėjo nepaisyti, kad ginčijamas aktas, priimtas 2002 m. gruodžio 4 d., būtų galutinai uždraudęs koncentraciją.
- 57 Ginčijamo teisės akto pasekmės panašios į sprendimus valstybės pagalbos srityje dėl finansavimo pervedimo sustabdymo, uždraudžiant paskirties valstybei pervesti planuotą pagalbą prieš priimant galutinį sprendimą.
- 58 Galiausiai *Schneider* mano, kad, nepaisant koncentracijos, kurios atžvilgiu Komisija ją suvaržė, atsisakymo, jos interesas reikalauti panaikinti ginčijamą aktą išlieka. *Schneider* neatsisakė vykdyti perleidimo sutarties nutraukimo sąlygos tik todėl, kad žinojo, jog Komisija būtų priėmusi sprendimą, uždraudžiantį koncentraciją arba *de facto*, arba *de jure*.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 59 Remiantis Reglamento Nr. 4064/89 10 straipsnio 5 dalimi, jeigu Teisingumo Teismas nusprendžia visiškai ar iš dalies panaikinti pagal šį reglamentą Komisijos priimtą sprendimą, visi šiame reglamente nustatyti terminai pradėdami skaičiuoti iš naujo nuo teismo sprendimo priėmimo dienos.

- 60 Remiantis to paties straipsnio 6 dalimi, jeigu Komisija nepriėmė sprendimo pagal 6 straipsnio 1 dalies b ar c punktus arba pagal 8 straipsnio 2 arba 3 dalis per atitinkamai 1 ir 3 dalyse nustatytus galutinius terminus, nepažeidžiant 9 straipsnio, laikoma, kad koncentracija buvo paskelbta suderinama su bendrąja rinka.
- 61 Iš to išplaukia, kad nuo 2002 m. spalio 22 d., kai buvo priimtas sprendimas panaikinti sprendimą dėl nesuderinamumo, dėl kurio pareikštas ieškinys byloje T-310/01, koncentracijų kontrolės terminai koncentracijos atžvilgiu prasidėjo iš naujo.
- 62 Todėl Komisija, skaičiuojant nuo 2002 m. spalio 22 d., turėjo vieno mėnesio arba šešių savaičių terminą pradėti procedūrą pagal Reglamento Nr. 4064/89 6 straipsnio 1 dalį, arba keturių mėnesių terminą priimti sprendimą pagal 8 straipsnio 3 dalį prieš priimdama sprendimą dėl koncentracijos suderinamumo pranešančių įmonių naudai.
- 63 2002 m. gruodžio 4 d. pagal Reglamento Nr. 4064/89 6 straipsnio 1 dalies c punktą priimdama sprendimą pradėti išsamų koncentracijos tyrimą Komisija, priėmus sprendimą dėl panaikinimo, turėjo atnaujinti pradėtą procedūrą.
- 64 Esant tokioms aplinkybėms toks pasirinkimas galėjo turėti įtakos pranešančių įmonių padėčiai tik kaip neišvengiamos pasekmės įgyvendinant Tarybos reglamentą Nr. 4064/89.

- 65 Pirmiausia, jei Komisija būtų pasirinkusi kitą galimybę, nurodytą šios nutarties 62 punkte, ir laikiusi, kad sprendimo dėl nesuderinamumo panaikinimas būtų reiškęs, jog reikia iš naujo pradėti išsamų tyrimą, nesant būtinybės priimti naują sprendimą pradėti procedūrą, prieš priimdama sprendimą ji būtų pasinaudojusi reglamente numatytu keturių mėnesių terminu šiam tyrimui atlikti, atsižvelgiant į galimus sustabdymus.
- 66 Taigi galutinis terminas, iki kurio turėjo būti galutinai įvykdytas susitarimas dėl *Legrand* perleidimo konsorciui *Wendel/KKR* sutartimi, buvo nustatytas 2002 m. gruodžio 10 d., tai yra daug anksčiau, nei baigiasi keturių mėnesių terminas nuo sprendimo dėl panaikinimo paskelbimo.
- 67 Taigi, skundžiamas sprendimas, net jei juo ir buvo siekiama, kad keturių mėnesių terminas prasidėtų nuo 2002 m. gruodžio 4 d., o ne nuo 2001 m. spalio 22 d., negalėjo pakeisti nurodytos *Schneider* padėties terminų, kurių reikėjo laikytis procedūros metu, atžvilgiu, net jei kaip pagrindą imtume 2002 m. gruodžio 10 dieną.
- 68 Be to, viena po kitos ėjusios su sprendimo dėl nesuderinamumo panaikinimu susijusios aplinkybės parodo, kad ginčijamas sprendimas negalėjo kitaip pakeisti ieškovės teisinės padėties.
- 69 Priėmus *Schneider II* sprendimą, *Schneider* po to, kai *Schneider I* sprendimu buvo panaikintas sprendimas dėl koncentracijos, nebeprivalėjo vykdyti panaikinto 2002 m. sausio 30 d. Sprendimo dėl atskyrimo.

- 70 Be to, po Komisijos iš naujo pradėtos koncentracijos kontrolės procedūros ir atsižvelgdama į jos iš anksto nurodytus kaltinimus, *Schneider* privalo pasiūlyti perleisti aktyvus, o tai leistų koncentracijai tapti suderinamai su bendrąja rinka, susijusioms nacionalinėms sektorinėms rinkoms, kurių atžvilgiu ekonominis tyrimas, nurodytas sprendime dėl nesuderinamumo, nebuvo Pirmosios instancijos teismo atmestas, tai yra sektorinė rinka Prancūzijoje (žr. šios nutarties 19 punktą).
- 71 Ieškovė, atsakydama į Komisijos 2002 m. lapkričio 13 d. laišku pateiktus patikslintus kaltinimus, tai padarė 2002 m. lapkričio 14 d., po to 27 d. ir 29 d., pateikdama korekcines priemones, skirtas išvengti rinkos, kuriai daroma įtaka, sutapimo (žr. šio nutarimo 22, 23 ir 26 punktus).
- 72 Tačiau *Schneider* 2002 m. gruodžio 2 d. laišku informavo Komisiją apie savo sprendimą parduoti *Legrand* konsorciui *Wendel/KKR*, nenurodydama perleidimo sutarties nutraukimo sąlygos. *Schneider* patvirtino savo sprendimą Komisijai 2002 m. gruodžio 3 d. faksu ir kartu patikslino, kad atsisakymas *Legrand* parduoti konsorciui *Wendel/KKR* neturėjo daugiau jokios įtakos *Schneider* iniciatyvai.
- 73 *Schneider* prieš priimant ginčijamą aktą taip pat nusprendė parduoti *Legrand* konsorciui *Wendel/KKR*, o tai reiškia, kad koncentracijos kontrolės procedūra neteko objekto.

- 74 Iš to išplaukia, kaip pareiškia ir ieškovė, kad iki skundžiamo sprendimo priėmimo datos perleidimui tapus neatšaukiamam, šis sprendimas negalėjo daryti įtakos koncentracijos atsisakymui.
- 75 Aplinkybės, kad Komisija apribojo *Schneider* perleidžiant *Legrand* arba kad *Schneider*, nesant *Legrand* vadovo sutikimo, negalėjo pasiūlyti būtinų korekcinų priemonių norėdama gauti Komisijos leidimą koncentracijai, neturi reikšmės šiai bylai.
- 76 Kadangi Komisijos galimas klaidingas elgesys gali turėti pagrindo konstatuojant tai, kad Komisijai *Schneider* atžvilgiu gali atsirasti Bendrijos deliktinė atsakomybė, nepakanka remtis tuo, kad sprendimas pradėti išsamaus tyrimo procedūrą yra teisės pažeidžiantis aktas.
- 77 Taip pat neturi reikšmės *Schneider* teiginys, kad ji atsisakė vykdyti perleidimo sutartyje įtvirtintos sutarties nutraukimo sąlygą tik todėl, kad jau žinojo, jog Komisija būtų priėmusi sprendimą praktiškai uždrausti koncentracijos įgyvendinimą.
- 78 Priimdama ginčijamą sprendimą Komisija iš esmės tik patvirtino rimtas abejones, kurios išliko dėl koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka ir, remdamasi

Reglamento Nr. 4064/89 6 straipsnio 1 dalies c punktu, pradėjo išsamaus tyrimo procedūrą, kuri jai leistų išspręsti šį klausimą.

- 79 Galiausiai galima pastebėti, kad 2002 m. gruodžio 4 d. priimtas sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą yra tik parengiamoji priemonė, kurios vienintelis tikslas yra pateikti paaiškinimus ir nustatyti aplinkybes, kurios po šios procedūros priimant galutinį sprendimą Komisijai leistų pasisakyti dėl koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka.
- 80 Tiesa, kad ginčijamu teisės aktu, remiantis Reglamento Nr. 4064/89 7 ir 10 straipsniais, buvo pratęstas koncentracijos sustabdymas bei, kol bus vykdoma išsamaus tyrimo procedūra, nustatyta *Schneider* pareiga bendradarbiauti su Komisija.
- 81 Tačiau šios pasekmės, kurios tiesiogiai atsiranda dėl Reglamento Nr. 4064/89 ir yra savaime galimos dėl išankstinės koncentracijos suderinamumo kontrolės, kuri buvo pradėta gavus suinteresuotų įmonių pranešimą, yra tinkamos procedūrinio teisės akto pasekmės ir todėl nedaro įtakos *Schneider* teisinei padėčiai kitaip nei numato Reglamento Nr. 4064/89 nuostatos (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *IBM prieš Komisiją* 17 punktą ir po jo einančius punktus).

- 82 *Schneider* manė, kad ne ginčijamo teisės akto priėmimo priežastis, o atidėjimo pasekmė atsirado pateikus pranešimą remiantis Reglamento Nr. 4064/89 nuostatomis, dėl kurios, kaip ji pati teigia, gali būti apribotas *Legrand* kontrolės per pakeidaujamą terminą perėmimas ir dėl kurios galėjo kilti *Legrand* valdymo organų narių ir akcininkų interesų konfliktas.
- 83 Todėl *Schneider* galėjo tik teigti, kad ginčijamo akto priėmimas sudarė kliūtis aiškiam koncentracijos leidimui, kuris kitaip, pasibaigus 2002 m. gruodžio 5 d. terminui, iki kurio Komisija turėjo pradėti išsamaus tyrimo procedūrą, būtų laikomas priimtu remiantis Reglamento Nr. 4064/89 10 straipsnio 6 dalimi.
- 84 Iš to išplaukia, kad 2002 m. gruodžio 4 d. teisės aktas negali būti vertinamas kaip ieškovės teisės pažeidžiantis aktas.
- 85 Tokios išvados nepanaikina ieškovės argumentas, kad ginčijamas teisės aktas yra panašus į sprendimą pradėti valstybės pagalbos kontrolės procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį.
- 86 Toks sprendimas, kai jis kvalifikuojamas kaip valstybinė priemonė vykdančią naują pagalbą, kai tuo tarpu susijusi valstybė narė gali nesutikti su tokiu kvalifikavimu, sukelia šiai valstybei narei pareigą, kuri savaime neišplaukia iš EB sutarties, pakeisti

savo elgesį sustabdant paminėtos priemonės įgyvendinimą (žr. šios nutarties 49 punkte nurodyto sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* 20 ir 24 punktus ir šios nutarties 49 punkte nurodyto sprendimo *Italija prieš Komisiją* 56–59 punktus).

- 87 Priešingai, ginčijamas aktas pats savaime nenumato jokios kitos elgesio pareigos, kuri nebūtų numatyta aptariamoms įmonėms pranešus Komisijai apie koncentraciją.
- 88 Kadangi ginčijamu aktu sukeltos pasekmės *Schneider* procesinei padėčiai neatsiranda dėl Reglamento Nr. 4064/89 nuostatų, kurių teisėtumo *Schneider* neginčia, *Schneider* nurodytas argumentas dėl galimo jos ieškinio dėl ginčijamo akto negalimumas neturėtų labiau apriboti susijungimo.
- 89 Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad bet koku atveju *Schneider* galėjo pateikti Bendrijos teismui ieškinį dėl galutinio sprendimo, kuriuo, pasibaigus koncentracijos kontrolės procedūrai, nusprendžiama dėl koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka, panaikinimo jei *Schneider*, tęsiant kontrolės procedūrą, nebūtų atsisakiusi koncentracijos *Legrand* parduodama konsorciumui *Wendel/KKR* ir tuo įgalindama Komisiją užbaigti procedūrą nepriimant tokio galutinio sprendimo.
- 90 Tokiu elgesiu *Schneider* pati atėmė iš savęs galimybę ginčyti galimą šio akto neteisėtumą ieškiniu, kurį dėl tokio galutinio sprendimo ji būtų galėjusi pareikšti nesant tokio atsisakymo.

- 91 Todėl ieškinys tiek, kiek jis susijęs su 2002 m. gruodžio 4 d. sprendimu pradėti išsamaus koncentracijos tyrimo procedūrą, atmestinas kaip nepriimtinas.

Dėl ieškinio priimtinumą tiek, kiek jis susijęs su 2002 m. gruodžio 13 d. sprendimu dėl koncentracijos kontrolės procedūros užbaigimo

— Šalių argumentai

- 92 Komisijos teigimu *Schneider* klysta teigdama, kad 2002 m. gruodžio 13 d. aktas dėl koncentracijos kontrolės procedūros užbaigimo iš esmės pakeitė jos teisinę padėtį.

- 93 *Schneider* atliktas *Legrand* perleidimas ne tik atleido Komisiją nuo išvados dėl koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka priėmimo, bet taip pat tapo neįmanoma priimti tokį sprendimą, nes išnyko išsamaus tyrimo objektas. Tinkamas būtų buvęs *Schneider* sprendimas atsisakyti koncentracijos perleidžiant *Legrand*. Komisija tik priėmė aktą ir informavo *Schneider* dėl jos bylos nutraukimo. Paprastas informacinis laiškas negalėjo turėti teisinių pasekmių ir todėl negalėjo būti ieškinio dėl panaikinimo objektas (1999 m. rugsėjo 30 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *UPS Europe prieš Komisiją*, T-182/98, Rink. p. II-2857, 44 punktas).

- 94 *Schneider*, kuri pabrėžia, kad neatšaukė koncentracijos pranešimo, mano priešingai, kad aktas dėl nutraukimo gali būti ieškinio dėl panaikinimo pagrindas, nes Komisija, kompetentinga konstatuoti pažeidimą ir už jį paskirti nuobaudą, privalo priimti aktą, kuris sukelia teisinių pasekmių jai užbaigus tyrimą, kuri ji buvo pradėjusi pateikus skundą. Laiškai dėl bylos nutraukimo galėjo būti pagrindas pareikšti ieškinį, nes jie apėmė sprendimą ir dėl jų atsirado pasekmių nutraukiant pradėtą tyrimą (2001 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Compagnia Portuale Pietro Chiesa prieš Komisiją*, T-59/00, Rink. p. II-1019, 42 punktas).
- 95 Be to, kadangi *Schneider* negalėjo ginčyti sprendimo dėl užbaigimo teisėtumo ir šiuo atžvilgiu rėmėsi sprendimo dėl išsamaus tyrimo neteisėtumu, ji prarado visas teisinės gynybos priemones.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 96 Po *Schneider* atlikto *Legrand* perdavimo konsorciumui *Wendel/KKR* koncentracija, apie kurią buvo pranešta, negalėjo tik būti laikoma nutraukta, ir šios koncentracijos kontrolės procedūra, Komisijos iš naujo pradėta po 2002 m. spalio 22 d. sprendimų dėl panaikinimo, neteko objekto, kaip Komisija nurodė savo 2002 m. gruodžio 13 d. laiške dėl procedūros nutraukimo.

97 Šiuo laišku Komisija taip pat tik priėmė aktą dėl jos kontrolės objekto išnykimo ir informavo ieškovę dėl procedūros formalaus nutraukimo.

98 Aplinkybė, kad *Schneider* formaliai neatšaukė pirminio pranešimo apie koncentraciją, atsižvelgiant į šią analizę yra nereikšminga, nes *Schneider* koncentracijos atšaukimui būtų užtekę atsisakyti bet kokio kontrolės procedūros objekto.

99 Veltui *Schneider* nurodo minėtą nutartį *Compagnia Portuale Pietro Chiesa prieš Komisiją*, kuri buvo priimta dėl skundo dėl Bendrijos konkurencijos teisės normų pažeidimo nagrinėjimo nutraukimo.

100 Paminėta nutartis ir jos 41 ir 42 punktuose nurodyta teismų praktika nurodo, kad asmens skundo, kuriuo reikalaujama, kad Komisija konstatuotų konkurencijos teisės normų pažeidimą ir už jį skirtų sankciją, nagrinėjimo sustabdymas galutinai nustato institucijos poziciją dėl šios skundo tyrimo procedūros. Tačiau ginčijamas aktas dėl užbaigimo nereiškia jokios Komisijos pozicijos ir pasitenkina vien tuo, kad nurodomos neišvengiamos pasekmės, kurios atsiranda kontrolės procedūrai netekus objekto.

- 101 Taigi 2002 m. gruodžio 13 d. sprendimas, užbaigiantis kontrolės procedūrą nesuteikia ieškovei teisės pareikšti ieškinį teisme.
- 102 Todėl ieškinys tiek, kiek jis yra nukreiptas prieš 2002 m. gruodžio 13 d. sprendimą, užbaigiantį koncentracijos kontrolės procedūrą, taip pat atmetinas kaip nepriimtinas.
- 103 Kalbant apie teisinę apsaugą, kurią nurodė *Schneider*, prieš neteisėtus veiksmus, kuriuos, kaip ji teigia, Komisija įvykdė kontrolės procedūros metu, kuri buvo iš naujo pradėta priėmus sprendimus *Schneider I* ir *Schneider II*, galima pastebėti, kad, kaip išplaukia iš ginčo aplinkybių trumpo išdėstymo, ieškovė jau dabar pateikė ieškinį, kuriuo siekiama išieškoti padarytą žalą, kurią, kaip ji teigia, patyrė dėl šių neteisėtų veiksmų.
- 104 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad visas ieškinys atmetinas kaip nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 105 Pagal Pirmosios instancijos procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nutaria:

- 1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.**
- 2. Ieškovė padengia savo ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Priimta 2006 m. sausio 31 d. Liuksemburge.

Kancleris

E. Coulon

Pirmininkas

H. Legal